

Ressursfordelingsmodell for menighetsprestetjenesten

Høringsuttalelse fra Presteforeningen

Presteforeningen støttet i oktober 2018 «at det innføres en ny, dynamisk fordelingsnøkkel mellom bispedømmene av tilskudd til menighetsprestetjeneste, at den skal være enklest mulig og basert på mest mulig objektive kriterier, samtidig som den framstår som rimelig».

Presteforeningen støttet hovedtrekkene i modellen for ressursfordeling, men hadde noen forslag til endringer. I denne sammenheng nevner vi særlig forslaget om å legge til grunn gjennomsnittet av antall kirkelige handlinger siste tre år, for å motvirke faren for større opp- og nedsvingninger i budsjettfordelingen på grunn av svingninger i antall kirkelige handlinger.

Presteforeningen mener forutsigbarhet i ressurstildeling er viktig, også sett fra et arbeidstakersynspunkt. Det bidrar til å sikre stabilitet i nivået på antall faste stillinger pr. bispedømme, og motvirker bruk av midlertidige engasjementer og prosjektstillinger.

På den annen side vil det med visse mellomrom være behov for budsjettmessig omfordeling på grunn av demografiske endringer, og derav følgende endringer i aktivitetsnivå når det gjelder gudstjenester, kirkelige handlinger og konfirmantundervisning. Behovet for en slik omfordeling av ressurser, basert på objektive kriterier, fikk stor aksept blant Presteforeningens medlemmer i forrige runde.

Ad forslag 1: Presteforeningen mener det kan være gode grunner for at en ikke foretar en omfordeling mellom bispedømmene hvert år, men at det vil være behov for å gjennomgå fordelingen med jevne mellomrom. Den modellen som ble utviklet og vedtatt av Kirkemøtet i 2019, hadde et godt sett med kriterier som var vektet på en balansert måte. Presteforeningen ønsker at kriteriene i denne modellen videreføres, men at beregningene foretas en gang hvert fjerde år.

Presteforeningen mener det ikke er god nok grunn i seg selv til å terminere modellen for omfordeling, at det har kommet endringer i kirkelig inndeling siden modellen ble innført. Det medfører et behov for justeringer av datamaterialet, men Presteforeningen forutsetter at det over tid vil foreligge tall fra de nye enhetene som kan inngå i beregningene.

Dersom Prosjekt kirkelig organisering medfører vesentlige endringer i hvilke enheter ressursene skal fordeles til, bør en tilsvarende fordelingsmodell utvikles og vedtas av Kirkemøtet. Dersom Prosjekt kirkelig organisering ikke medfører endringer i at tildeling skal skje til bispedømmene, mener Presteforeningen hovedmodellen bør videreføres, men justeres i henhold til justeringer i bispedømmeinndelingen.

Ad forslag 2: Presteforeningen støtter at tildelingen av midler i årene hvor det ikke foretas omfordeling, beregnes med utgangspunkt i lønns- og prisjustering av forrige års budsjettammer.

Ad forslag 3: Presteforeningen mener omfordeling ved «andre vesentlige endringer» - som eksempelvis konsekvenser av Prosjekt kirkelig organisering, er av så stor viktighet at det ikke er tilstrekkelig at de behandles i Kirkerådet. Slike endringer bør behandles av Kirkemøtet.

For Presteforeningen 2.3.2021

Martin Enstad, leder